

21 Ιουνίου 2020

Όσιος Σιλουανός ο Αθωνίτης: Η κοινωνία με το Θεό

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Όποιος αγαπάει τον Κύριο, σκέφτεται πάντα Εκείνον. Η θύμηση του Θεού γεννάει την προσευχή. Αν δεν θυμάσαι τον Κύριο, τότε και δεν θα προσεύχεσαι' και χωρίς την προσευχή, δεν θα παραμείνει η ψυχή στην αγάπη του Θεού, γιατί η χάρη του Αγίου Πνεύματος έρχεται με την προσευχή.

Η προσευχή προφυλάσσει τον άνθρωπο από την αμαρτία, γιατί ο νους, όταν προσεύχεσαι, είναι απασχολημένος με το Θεό και στέκεται με ταπεινό Πνεύμα ενώπιον του Κυρίου, τον Οποίο γνωρίζει η ψυχή του προσευχομένου.

Ο αρχάριος όμως χρειάζεται χειραγωγό, επειδή η ψυχή, πριν έρθει η χάρη του Αγίου Πνεύματος, έχει μεγάλο πόλεμο εναντίον των εχθρών και δεν μπορεί να διακρίνει η ίδια, αν η γλυκύτητα που δοκιμάζει, προέρχεται από τον εχθρό. Αυτό μπορεί να το διακρίνει μόνο εκείνος που γεύθηκε ο ίδιος το Άγιο Πνεύμα. Αυτός αναγνωρίζει τη χάρη κατά τη γεύση.

Όποιος θέλει να ασκεί την προσευχή χωρίς χειραγωγό και, μέσα στην υπερηφάνειά του, φαντάζεται ότι μπορεί να τη διδαχθεί από τα βιβλία, αυτός βρίσκεται κιόλας στην πλάνη. Τον ταπεινό όμως τον προστατεύει ο Κύριος· έτσι, αν πράγματι δεν υπάρχει έμπειρος οδηγός, αυτός καταφεύγει στον υπάρχοντα πνευματικό, και ο Κύριος θα τον σκεπάσει χάρη στην ταπείνωσή του. Σκέψου ότι στον πνευματικό ζει το Άγιο Πνεύμα, και αυτός θα σου πει το ωφέλιμο. Αν όμως σκεφτείς πως ο

πνευματικός ζει με αμέλεια και διερωτηθείς, “Πώς είναι δυνατό να έχει το Άγιο Πνεύμα;”, θα υποστείς εξαιτίας αυτής της σκέψης σου μεγάλο πειρασμό, και ο Κύριος θα σε ταπεινώσει και θα επιτρέψει να πέσεις σε κάποια πλάνη.

Η προσευχή δίνεται στον προσευχόμενο. Η προσευχή που γίνεται μόνο από συνήθεια, χωρίς καρδιά συντριμμένη για τις αμαρτίες της, δεν είναι αρεστή στο Θεό.

Ω άνθρωπε, μάθε την κατά Χριστόν ταπείνωση, και ο Κύριος θα σου χαρίσει να γευθείς τη γλυκύτητα της προσευχής. Κι αν θέλεις να προσεύχεσαι καθαρά, γίνε ταπεινός, γίνε εγκρατής, εξομολογήσου ειλικρινά και θα σε αγαπήσει η προσευχή. Γίνε υπάκουος, υποτάξου ευσυνείδητα στις αρχές, μείνε ευχαριστημένος με όλα, και τότε ο νους σου θα καθαριστεί από μάταιους λογισμούς. Να θυμάσαι πως σε βλέπει ο Κύριος, γι’ αυτό πρόσεχε, μήπως λυπήσεις με κάτι τον αδελφό· μην τον κατακρίνεις και μη τον στενοχωρήσεις ούτε μ’ ένα βλέμμα, και το Πνεύμα το Άγιο θα σε αγαπήσει και θα σε βοηθήσει σε όλα.

Το Άγιο Πνεύμα μοιάζει πολύ με αγαπημένη, γνήσια μητέρα. Η μητέρα αγαπάει το παιδί της και πονάει γι’ αυτό. Έτσι και το Άγιο Πνεύμα σπλαχνίζεται, συγχωρεί, θεραπεύει, νουθετεί και χαροποιεί. Και αναγνωρίζεται το Άγιο Πνεύμα στην ταπεινή προσευχή.

Όποιος αγαπάει τους εχθρούς, αυτός γρήγορα θα γνωρίσει τον Κύριο με το Άγιο Πνεύμα. Όποιος όμως δεν τους αγαπάει – γι’ αυτόν δεν θέλω ούτε καν να γράψω. Όμως τον λυπάμαι, γιατί βασανίζει τον εαυτό του και τους άλλους και δεν θα γνωρίσει τον Κύριο.

Στις εκκλησίες τελούνται οι ιερές ακολουθίες και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί σ’ αυτές. Η ψυχή, ωστόσο, είναι ο καλύτερος ναός του Θεού, και όποιος προσεύχεται εσωτερικά, γι’ αυτόν όλος ο κόσμος έγινε ναός του Θεού. Αυτό όμως δεν είναι για όλους.

Πολλοί προσεύχονται προφορικά ή προτιμούν να προσεύχονται με βιβλία. Και αυτό καλό είναι και ο Κύριος δέχεται την προσευχή τους. Αν όμως κανείς προσεύχεται και σκέφτεται άλλα πράγματα, ο Κύριος δεν εισακούει αυτή την προσευχή.

Η αδιάλειπτη προσευχή προέρχεται από την αγάπη και χάνεται εξαιτίας της κατακρίσεως, της αργολογίας και της ακράτειας. Όποιος αγαπάει το Θεό, αυτός μπορεί να Τον σκέφτεται μέρα και νύχτα, γιατί το ν' αγαπάς το Θεό καμιά εργασία δεν το παρεμποδίζει.

Η αληθινή ελευθερία

Όλοι μας ταλαιπωρούμαστε στη γη και ζητάμε ελευθερία, μα λίγοι ξέρουν τι είναι η ελευθερία και που βρίσκεται.

Κι εγώ θέλω επίσης ελευθερία και την αναζητώ μέρα και νύχτα. Έμαθα πως βρίσκεται κοντά στο Θεό και δίνεται απ' Αυτόν σ' όσους έχουν ταπεινή καρδιά, σ' όσους μετανόησαν και έκοψαν το θέλημά τους ενώπιον του Κυρίου. Σ' όποιον μετανοεί, ο Θεός δίνει την ειρήνη Του και την ελευθερία να Τον αγαπάει. Γιατί δεν υπάρχει τίποτα πολυτιμότερο στον κόσμο από την αγάπη του Θεού και του πλησίον. Σ' αυτά βρίσκει η ψυχή ανάπαυση και χαρά.

Η καρδιά μου πονάει για όλο τον κόσμο και προσεύχομαι με δάκρυα γι' αυτόν, να μετανοήσουν όλοι και να γνωρίσουν το Θεό, να ζήσουν με αγάπη και να γευθούν τη γλυκύτητα της ελευθερίας του Θεού.

Ω, όλοι οι άνθρωποι, προσευχηθείτε και κλάψτε για τις αμαρτίες σας, για να σάς συγχωρήσει ο Κύριος. Όπου υπάρχει άφεση αμαρτιών, εκεί βρίσκεται η ελευθερία της συνειδήσεως και η αγάπη, έστω και λίγη.

Ο Κύριος μας έδωσε την εντολή να αγαπάμε ο ένας τον άλλον. Αυτή είναι η αληθινή ελευθερία: η αγάπη για το Θεό και τον πλησίον. Εδώ βρίσκεται και η ελευθερία και η ισότητα. Στην κοσμική τάξη είναι αδύνατο να υπάρξει ισότητα- αυτό όμως δεν έχει σημασία για την ψυχή. Δεν μπορεί να είναι ο καθένας βασιλιάς ή άρχοντας, πατριάρχης ή ηγούμενος ή διοικητής. Μπορεί όμως ο καθένας, σε

όποια τάξη κι αν ανήκει, ν' αγαπάει το Θεό και να είναι ευάρεστος σ' Εκείνον- κι αυτό είναι το σπουδαίο. Και όσοι αγαπούν περισσότερο το Θεό στη γη, θα έχουν περισσότερη δόξα στη βασιλεία των ουρανών και θα είναι πιο κοντά στον Κύριο. Ο καθένας θα δοξαστεί κατά το μέτρο της αγάπης του.

Η θεία χάρη δεν αφαιρεί την ελευθερία, αλλά συνεργεί μόνο στην εκπλήρωση των εντολών του Θεού. Ο Αδάμ βρισκόταν στην κατάσταση της χάριτος, αλλά δεν του αφαιρέθηκε το αυτεξούσιο. Οι άγγελοι παραμένουν επίσης στο Άγιο Πνεύμα, αλλά δεν τους έχει αφαιρεθεί η ελεύθερη βούληση.

Ο Κύριος έδωσε στη γη το Άγιο Πνεύμα· και όσοι το έλαβαν, αισθάνονται τον παράδεισο μέσα τους.

Ίσως πεις: “Γιατί λοιπόν δεν έχω κι εγώ μια τέτοια χάρη;”. Επειδή εσύ δεν παραδόθηκες στο θέλημα του Θεού, αλλά ζεις σύμφωνα με το δικό σου θέλημα.

Παρατηρήστε εκείνον που αγαπάει το θέλημά του: Δεν έχει ποτέ ειρήνη στην ψυχή του και δεν ευχαριστιέται με τίποτα. Γι' αυτόν όλα γίνονται όπως δεν θα έπρεπε. Όποιος όμως δόθηκε ολοκληρωτικά στο θέλημα του Θεού, έχει την καθαρή προσευχή και η ψυχή του αγαπάει τον Κύριο.

Έτσι δόθηκε στο Θεό η Υπεραγία Παρθένος: “Ίδού η δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου” (Λουκ. 1, 38).

Αν λέγαμε κι εμείς, “Ίδού ο δούλος Κυρίου· γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου”, τότε τα ευαγγελικά λόγια του Κυρίου θα ζούσαν στις ψυχές μας, η αγάπη του Θεού θα βασίλευε σ' όλο τον κόσμο και η ζωή στη γη θα ήταν απερίγραπτα ωραία.

Αλλά μολονότι τα λόγια του Κυρίου ακούγονται τόσους αιώνες σ' όλη την οικουμένη, οι άνθρωποι δεν τα καταλαβαίνουν και δεν θέλουν να τα παραδεχθούν. Όποιος όμως ζει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, αυτός θα δοξαστεί και στον ουρανό και στη γη.

Πηγή: «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ» της Ιεράς Μονής Παρακλήτου Ωρωπού Αττικής.